

Stichting Amma Lamai

Contactadres:
Y. Horevoorts-Neuleman
Molenbeek 11
8171 EN Vaassen
tel. 0578- 575141
info@ammalamai.org
www.ammalamai.org
b.g.g. 055- 5338290

Tine Haaima
48 Bowalewatta
Augustawatta
Peradeniya
Sri Lanka
Tel. 0094 812217995
IBAN: NL54ABNA0531358119
te Apeldoorn
e-mail: tine@ammalamai.org

Peradeniya, Juli 2014

Beste allemaal,

In deze nieuwsbrief neem ik u graag mee in de dagelijkse activiteiten van het werk in en om het Amma Lamaihuis in Sri Lanka. Voor de mensen, die deze brief voor het eerst ontvangen vertel ik iets uitgebreider wat we doen. De naam Amma Lamai vertaald in het Nederlands betekent moeder (Amma) en kind (Lamai). Onze eerste aandacht gaat naar alleenstaande moeders en kinderen. Daarnaast ondersteunen wij waar mogelijk op het gebied van huisvesting, studie en medische zorg. Zo krijgen jongeren support om een studie te kunnen volgen, bouwen we samen met gezinnen huizen en ondersteunen wij waar nodig op medisch gebied dit alles om een kansrijker bestaan mogelijk te maken.

Na een zeer droge en warme periode in Sri Lanka hebben we nu eindelijk regen. Helaas teveel want er zijn ernstige overstromingen, waardoor helaas mensen zijn omgekomen en talloze gezinnen dakloos zijn geraakt. Vele gezinnen verblijven nu in scholen of tempels totdat het water gezakt is.

Na de start van het Singalese Nieuwjaar (13 op 14 april) was het rustig in ons Amma Lamaihuis. De moeders die bij ons verbleven zijn vlak voor het nieuwe jaar bevallen met een keizersnede. Bij de bevallingen zijn complicaties opgetreden bij de baby's. Hierdoor volgde voor ons een intensieve periode van ziekenhuisbezoeken. De zorg in de ziekenhuizen hier is een schril contrast met de ziekenhuizen in Nederland. Als voorbeeld moeten moeders en baby's in het ziekenhuis bedden delen. Gelukkig is de medische zorg van voldoende niveau maar door de slechte zorg erom heen is een opname voor een net bevallen vrouw een hachelijke onderneming. Zodoende ondersteun ik hen dan ook in deze periode waar mogelijk met bijvoorbeeld schone was, eten, drinken, raad en daad.

Moeder **Nilmini** van net 17 jaar, beviel als laatste. De zwangerschap verliep heel voorspoedig, en we gingen uit van een normale bevalling. Helaas verliep het anders. Doordat de bevalling na het verstrijken van de uitgerekende datum niet natuurlijk op gang kwam moest ze naar het ziekenhuis. In het ziekenhuis werd geconstateerd dat de hartslag van de baby daalde wat een spoedkeizersnede tot gevolg had. Gelukkig is de keizersnede goed gegaan en kon haar zoontje na vijf dagen op de intensive care unit te hebben gelegen overgedragen worden aan Nilmini. Hierna kon Nilmini zelf haar zoon voeden en verzorgen. Na twee weken ziekenhuis mochten Nilmini en haar zoontje naar huis. Ze was enorm moe en heeft bijna een hele dag geslapen. In de twee weken ziekenhuis heeft ze maar twee dagen in een bed gelegen, dit was na de keizersnede, de rest van de dagen zat ze op een stoel. De kraamafdeling is overvol en het is heel gewoon dat je geen bed hebt, maar een plastic stoel krijgt, of een matje om op de gangvloer te kunnen gaan liggen. In Nederland zou dit de krant en tv halen, aangrijpend. Na een week was Nilmini weer aardig op verhaal.

Al vanaf het begin heeft Nilmini besloten om haar baby af te staan voor adoptie.

Haar tante had een collega, en die zou heel graag haar baby willen adopteren. Zij hadden intussen bij de kinderbescherming alles geregeld. Een dag voor het Singalese Nieuwjaar kwamen de moeder en tante van Nilmini en ook de adoptieouders om Nilmini en de baby op te halen. Nilmini was blij dat ze naar huis kon maar ook verdrietig om ons na 7 maanden te verlaten.

Aangezien alle moeders vertrokken waren uit het Amma Lamaihuis konden Sunetra en Ratnamenke, de vrouwen die bij mij in het Amma Lamaihuis werken, een welverdiende week vakantie nemen. Ruwini, één van de eerste baby's hier ooit geboren, had in de week na het Singalees Nieuwjaar ook vakantie. Zij is inmiddels 23 jaar en

werkt met veel plezier bij Child Action Lanka zij bieden hulp aan straatkinderen. Het Amma Lamaihuis is altijd de vervanging van haar ouderlijk huis gebleven en zodoende dat ze mij in haar vakantie gezelschap kwam houden. Nu ik toch even een kijkje terug doe is het leuk te vertellen dat Pradeep, ook één van de eerste baby's inmiddels een diploma heeft gehaald en een vaste baan heeft gekregen in een fotozaak.

In de vorige nieuwsbrief vertelde ik over **moeder Nirosha**, moeder met een lichamelijke- en verstandelijke beperking. Wij hebben overwogen om moeder en kind bij elkaar proberen te houden, maar we weten dat Nirosha met haar lichamelijke- en verstandelijke beperking, zelf niet in staat is om alleen voor haar kindje te zorgen. Begeleiding van haar familie kan ze niet verwachten. Zij hebben haar totaal verstoten en het DNA verzoek om duidelijk te maken wie de vader is, werd geannuleerd omdat ze de baby zou afstaan. Ook onze begeleiding zou op de lange termijn geen perspectief bieden. De baby van Nirosha is na uitspraak van de rechtbank overgeplaatst naar het staatstehuis Tikiri Sevenne, het kindje kan geadopteerd worden door een lokaal echtpaar. Het afscheid nemen van haar baby was erg moeilijk voor haar, maar ook voor ons. Nirosha werkt nu bij een gezin als hulp in de huishouding.

In de vorige nieuwsbrief schreef ik over moeder **Wasanthe en haar zoontje** (foto links) en ook dat ze niet voor haar kindje kon zorgen. Er is een leuk en jong gezin gevonden waar de baby heel welkom is.

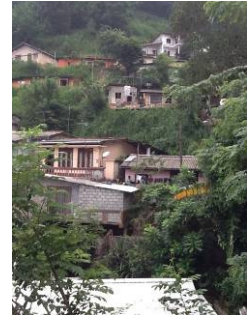
Zoals een aantal van jullie misschien weten is het lastig om als buitenlander een **visum te krijgen in Sri Lanka** voor ontwikkelingswerk. Dit wordt veroorzaakt door een regel van de overheid die stelt dat buitenlanders die voor een NGO (niet-gouvernementele organisatie) werken niet langer dan drie jaar in Sri Lanka mogen verblijven. De afgelopen jaren is het met de nodige hulp steeds gelukt een visum te krijgen. In Sri Lanka ken ik nog vijf personen die last hebben van de regel, zij zijn net als ik al jaren actief met ontwikkelingswerk, zelfopgezette projecten en eigen fondsenwerving. Wij hebben gezamenlijk een verzoek ingediend bij de minister van defensie, de instantie die over de visum verstrekking gaat, om een uitzondering te maken. Hier hebben wij nog geen uitsluitsel over. Om niet alleen mijn pijlen op dit verzoek te richten heb ik gezocht naar een andere oplossing binnen de geldende regels. Deze is gelukkig gevonden en vraagt veel regelwerk. Wij hopen op een positieve reactie van de minister mocht dit niet lukken dan zullen wij de andere optie in gang zetten.

De **familie Radweswary, vader moeder en drie meisjes**, hebben dankzij een speciale actie door sponsors hun huisje kunnen uitbreiden. De sponsors hadden gevraagd voor een bijzondere gelegenheid geen cadeau's mee te brengen maar een financiële bijdrage te geven voor Amma Lamai. Een aantal jaren geleden hadden wij voor dit gezin al twee kleine ruimtes gebouwd, een keukengedeelte en een woon slaapkamer. Inmiddels kregen ze er een baby bij en was de ruimte te klein. Met deze financiële steun konden we er een ruimte bij bouwen. Om het bestaande huisje uit te kunnen breiden moest een schuine helling omgetoverd worden in geschikte bouwgrond. Middels het bouwen van een stevige muur aan de lage zijde van de helling en door dit vervolgens op te vullen is dit gelukt. Uiteindelijk moest ook het oude gedeelte een stukje opgehoogd worden om het dak gelijk te krijgen. Het resultaat mag er zijn en het gezin is super blij met deze ruimte. Als laatste heb ik de timmerman gevraagd om een stapelbed te maken voor de kinderen, voorheen sliep het hele gezin in één bed. Het bed is mooi en stevig geworden en leuk detail was dat dit het eerste stapelbed was die de timmerman heeft gemaakt in zijn 43-jarige carrière. De eerste nacht hebben de drie meisjes samen boven geslapen, wat een feest! Daarnaast liep de hele buurt uit om naar het stapelbed te komen kijken.

Ook voor de familie **Niransala**, een jong gezin met financiële problemen, hebben we een huisje kunnen bouwen. Dit gezin woont midden in het centrum van Kandy in een achterstandswijk, tegen een berg. Zij hebben dit stukje grond gekocht met het geld dat haar moeder verdient heeft met werken in het Midden-Oosten. Het plan was dat de vader eveneens naar het buitenland zou gaan om te werken, en geld zou verdienen voor een beter huisje. Helaas liep dit anders. Ze vonden een

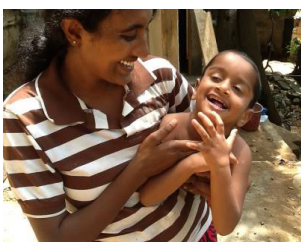
bemiddelingsbureau die alles zou regelen, maar eerst moest daar flink voor betaald worden. Om dit te betalen hebben ze geld geleend tegen een hoge rente. Dit zagen ze niet als probleem immers vader zou goed gaan verdienen en zou ook flink extra kunnen verdienen met overwerken. Hij vertrok naar Doha Qatar, en kwam terecht in een metaalfabriek waar hij werd uitgebuit. Hij werkte veel buiten, om hekken te plaatsen in 40 graden hitte. Hij werd ziek en uiteindelijk is hij na 6 maanden teruggestuurd naar Sri Lanka, zonder geld en met een flinke schuld. Het gezin kwam hierdoor in de problemen, hun schulden werden steeds hoger en hun schuldeisers zetten hen onder druk. Vader bleef soms dagen weg van huis om aan zijn schuldeisers te ontkomen. De jonge moeder, Niransala zag het niet meer zitten, en zou voor de trein springen als ze niet op tijd was tegengehouden door iemand die dit zag aankomen. Voor de familie hebben we counseling kunnen regelen om hen weer op weg te helpen. Uiteindelijk hebben we met goede afspraken de bouw gestart van hun huis en natuurlijk moest de vader daar zelf hard aan meewerken.

Het stukje grond is ongeveer vier bij acht meter groot. Op dit stukje grond hadden zij één vertrek waar zij later een houten gedeelte bij aangebouwd hebben als keuken. Er was geen wc en ook geen water. Tijdens een flinke regenbui spoelde het water via de keuken door de kamer weer naar buiten, en er was geen fundering. Ieder moment kon het hele huisje van de berg glijden. We zijn begonnen om een veilige fundering te maken van beton en staal. Het hele stukje land is nu benut als huisje met twee slaapkamertjes en een woonkamertje-/keukentje. Er is nu een eigen wc en ook konden we de waterleiding aanleggen wat we via de gemeente hebben aangevraagd. In totaal zijn we ongeveer een maand bezig geweest en de familie is tijdens de verbouwing gewoon blijven wonen en slapen tussen de cementzakken, stenen en zand. Het bouwafval moesten ze afvoeren en naar beneden sjuwen via steile trappen. Intussen is het huisje gereed en ingewijd. Wat zijn ze allemaal blij en zeker de dochter van 12 jaar die een eigen kamertje heeft met bed in plaats van slapen op de grond. Deze familie blijft voorlopig nog extra begeleid, o.a. met schoolgeld voor hun dochter. Het gezin is enorm trots en blij met hun nieuwe onderkomen, en ziet nu meer perspectief in het leven.

In maart zijn we begonnen met **een huisje voor de familie Pushpa**. De vraag van deze familie om te mogen bouwen en de vraag vanuit sponsors om te kunnen helpen met het bouwen van een huisje vielen zomaar samen. Gedeeld geluk van mensen voor mensen!

Inmiddels heeft de familie Pushpa zelf de fundering gegraven en is een gedeelte van de muren klaar, het resultaat hierover in de volgende nieuwsbrief.

De familie Dilkie is een jong gezin hier uit de buurt. Zij hebben een zoontje van drie jaar met ernstige beperkingen door zuurstoftekort tijdens de geboorte. Moeder Dilkie is nu drie maanden zwanger van haar tweede kindje. De vader van het gezin, Pradeep-Madusanke heeft kort in het leger gezeten en heeft in de strijd een kogelschot in zijn heup gekregen. Hij is daardoor weggegaan uit het leger. Zwaar werk is moeilijk voor hem, maar hij doet al het mogelijke om voor zijn gezin te zorgen.

Het huis bestaat uit één ruimte en onder een plastic afdak wordt eten gekookt. De wc gebruiken ze bij de burens. De moeder heeft via anderen gehoord over hulp die Amma Lamai kan geven en zo vroegen zij ons om hulp voor een wc. We zijn met haar meegegaan naar huis om te kijken hoe de thuissituatie is. Ik heb niet eerder geweten dat daar op zo'n moeilijke plek gezinnen wonen, geen weg er naar toe en alleen maar rotsen waar je over heen moet springen. Onbegrijpelijk hoe de moeder, haar gehandicapte zoontje van drie dragend, en nu in haar zwangerschap, op die weg moet lopen.

Het was meteen duidelijk dat hier hulp nodig is. We hebben afgesproken met haar man, dat we de volgende dag zand, cement en stenen zouden bestellen en hij zou enkele vrienden vragen om dit op de plek van bestemming te krijgen. Ook heeft hij zelf de wc put gegraven en na twee dagen konden ze beginnen met bouwen van de wc en wasruimte. Intussen overlegt hoe we het beste een kookgedeelte konden maken, dit is nu aangebouwd aan het huisje. Moeder hoeft nu niet meer naar buiten om te koken. Uiteindelijk hebben we ook het dak vernieuwd, deze bestond uit platgeslagen teertonnen, waar je op sommige plekken van binnen naar buiten kon kijken. Deze zijn vervangen door cementgebonden platen, eindelijk geen lekkage meer bij regen. De familie is erg dankbaar en had

dit niet verwacht. De buurt vraagt hun regelmatig hoe ze dit voor elkaar hebben gekregen, en er komen nu regelmatig nieuwe gezinnen uit die buurt om hulp vragen. Uiteraard kijken we eerst hoe urgent hun situatie is.

Het begeleiden van de bouwactiviteiten is voor mij soms meer dan een fulltime job. Je ziet, dat de gezinnen zo ontzettend blij zijn met hun nieuwe mogelijkheden.

Vanuit Nederland kreeg ik via mensen die hier kwamen, **enkele gebruikte laptops** voor o.a. **Dilum Ratnatuga**, een universiteitstudent, en **Gayan** die aan zijn A- level gaat beginnen en daarna naar de universiteit wil. Namens de jongens zou ik de gevers hartelijk bedanken voor deze laptops, dus bij dezen!

Van trouwe sponsors, kreeg ik heel veel goede brilmonturen. Met een brillenwinkel in Kandy heb ik geregeld dat zij gratis een ogentest verzorgen en voor een klein prijsje de juiste glazen geplaatst worden, omgerekend gemiddeld 5 euro per set. De monturen hebben we uitgedeeld aan mensen hier in de buurt. Deze brillenhulp werd gauw bekend in de buurt, en in korte tijd kwamen mensen van ver vragen om een bril voor hen zelf of voor hun opa of oma.

Binnenkort beginnen de vakanties in Nederland, en wil ik van hieruit iedereen al vast een hele fijne zomervakantie toewensen.

Nogmaals hartelijk dank voor al jullie support in welke vorm dan ook!

Hartelijke groeten,

Tine

Indien u deze nieuwsbrief per mail wilt ontvangen, kunt u dit doorgeven aan de secretaris: w.dehen@chello.nl
Informatie over Amma Lamai en de projecten kunt u ook lezen op de website www.ammalamai.org
Aangesloten bij Stichting Mondial Apeldoorn, Platform voor ontwikkelingssamenwerking.
Stichting Amma Lamai is erkend door de belastingdienst als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling)
Uw bijdrage blijft welkom op IBAN: NL54ABNA0531358119 BIC: ABNANL2A